

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Tos/26/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515010594
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1515010594.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Zelenayovej a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci odsúdeného V. P., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., v konaní o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T 77/2015 zo dňa 18.01.2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. marca 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného V. P., nar. XX.XX.XXXX v V., sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T/77/2015 zo dňa 18.01.2017, na verejnom zasadnutí bolo rozhodnuté, že podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. sa odsúdený Tomáš P., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom L. XX, L., v skúšobnej dobe určenej mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T/77/2015 zo dňa 21.10.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 07.11.2015 neosvedčil a uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd pre výkon trestu odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu, hneď po jeho vyhlásení, v zákonnej lehote v zmysle § 187 ods. 1 Trestného poriadku, ako osoba oprávnená na podanie sťažnosti v zmysle § 186 ods. 1 Trestného poriadku, podal sťažnosť odsúdený V. P., ktorú ani ku dňu rozhodovania sťažnostného súdu ničím bližšie neodôvodnil.

Krajský súd v Bratislave v intenciách ustanovenia § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného V. P. nie je dôvodná.

Prvostupňový súd správne rozhodol, keď rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pričom svoje rozhodnutie dostatočne aj odôvodnil, s ktorým rozhodnutím sa plne stotožňuje i senát krajského súdu, vzhľadom na jeho správnosť a zákonnosť.

Podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže: a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad, b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku I, alebo c) ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život.

Podľa § 50 ods. 5 Trestného zákona ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 50 ods. 8 Trestného zákona ak súd rozhodne, že sa trest odňatia slobody, ktorý bol podmienične odložený vykoná, rozhodne zároveň aj o spôsobe výkonu trestu.

Podľa § 419 ods. 1 Trestného poriadku o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo či sa nariadi výkon trestu odňatia slobody, rozhodne súd na verejnom zasadnutí.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že odsúdený V. P. bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T /77/2015 zo dňa 21.10.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 07.11.2015 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 2 mesiace, ktorý mu bol podmienične odložený na skúšobnú dobu 1 rok, podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák.

Predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 07.11.2015, a preto v zmysle § 50 ods. 1 Tr. zák. skúšobná doba odsúdeného začala plynúť 08.11.2015 a v celosti by mu uplynula 08.11.2016.

Súd I. stupňa zákonným spôsobom oboznámil všetky potrebné listinné dôkazy a skúmal, či odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby žil riadnym životom a zistil, že v priebehu skúšobnej doby sa odsúdený opäť dostal do rozporu so zákonom, pretože bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 0T/36/2016 z 23.03.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.03.2016 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienične so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pričom uvedeného skutku sa dopustil dňa 20.03.2016, teda počas plynutia skúšobnej doby predmetného, teraz preskúmaného podmieničného odsúdenia. Z registra priestupkov prvostupňový súd ďalej zistil, že odsúdený sa dňa 20.02.2016 dopustil aj priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 33 Eur.

Aj podľa názoru senátu krajského súdu odsúdený Tomáš P. počas plynutia skúšobnej doby nepreukázal vedenie riadneho života, nakoľko ako správne bolo prvostupňovým súdom zistené, bol právoplatne odsúdený za úmyselný prečin v inej trestnej veci, a to vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 0T/36/2016 z 23.03.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.03.2016. Podstatnou okolnosťou pre posúdenie, či odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, bola tá, že sa odsúdený rovnakej úmyselnej majetkovej trestnej činnosti dopustil počas plynutia skúšobnej doby predmetného skúmaného podmieničného odsúdenia. Preto aj sťažnostný súd dospel k rovnakému záveru ako prvostupňový súd, že odsúdený V. P. sa neosvedčil v uloženej skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia v predmetnej veci. Nespĺnil preto podmienky uložené mu v podmieničnom odsúdení pôvodného trestného rozkazu, keď práve v plynutí skúšobnej doby sa opätovne dopustil ďalšej, dokonca rovnakej, trestnej činnosti, a preto nemožno konštatovať, že by viedol v skúšobnej dobe riadny život. Dopustil sa totiž protizákonného konania práve v období, v ktorom súd skúmal, či splnil podmienky podmieničného odkladu výkonu trestu, ktorý mu súd v predmetnom odsúdení umožnil.

Prvostupňový súd správne a v súlade so zákonom rozhodol aj o zaradení odsúdeného pre výkon uloženého trestu do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko v posledných 10. rokoch pred spáchaním uvedeného trestného činu nebol odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Z uvedeného vyplýva, že pôvodne uložený výchovný podmieničný trest odňatia slobody sa u odsúdeného Tomáša P. zjavne minul účinku, a preto je na jeho prevýchovu potrebné vplyvať výkonom uloženého trestu odňatia slobody.

Keďže krajský súd nezistil dôvody pre zrušenie alebo zmenu I. stupňového rozhodnutia, preto sťažnosť odsúdeného V. P., ako nedôvodnú v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.